

Mirosława Dernoga

Tarnowo Pałuckie, st. 13, gm.
Wągrowiec, woj. pilskie, AZP
43-31/108

Informator Archeologiczny : badania 31, 161

1997

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Obiekt nr 309 - pozostałość po „wędzarni” z wannowatą konstrukcją kamienną - został odsłonięty ponownie i wyeksplorowany w całości.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Okręgowym w Tarnowie.

Badania nie będą kontynuowane.

TARNOWO PAŁUCKIE, st. 13, gm. Wągrowiec, woj. pilskie, AZP 43-31/108

- osada kultury wielbarskiej (okres wpływów rzymskich, poł. II w.-1 poł. III w.)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w sierpniu przez mgr Mirosławę Dernogę (PSOZ Piła). Finansowane przez PSOZ. Trzeci sezon badań. Przebadano powierzchnię 400 m².

Odsłonięto dom posłupowy o powierzchni 28 m², którego konstrukcja wspierała się na ośmiu słupach. Wewnątrz znajdowały się trzy paleniska i dwie jamy. Na zbadanym obszarze zarejestrowano także 12 palenisk zlokalizowanych w pobliżu budynku, 4 jamy oraz piec gospodarczy. Wśród form naczyń wyróżniono garnki, naczynia misowate, misy i naczynia donicowate. Na podstawie analizy ceramiki osadę datuje się na przełom wczesnego i późnego okresu wpływów rzymskich oraz początek późnego okresu wpływów rzymskich.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w PSOZ w Pile.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Studiach i Materiałach do Dziejów Pałuk”.

Badania będą kontynuowane.

Trzcinica, st. 25, gm. Jasło, woj. krośnieńskie - patrz: wczesna epoka brązu

WALKÓW-KURNICA, st. 1, gm. Osjaków i Konopnica, woj. sieradzkie, AZP 75-45/- i 76-45/-

- osada kultury przeworskiej (późny okres wpływów rzymskich, fazy C₁-D)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w sierpniu przez mgr. Bogusława Abramka (Muzeum Ziemi Wieluńskiej w Wieluniu). Finansowane przez PSOZ. Drugi sezon badań. Zbadano północną i północno-zachodnią część osady, łącznie sondażowo 4900 m² powierzchni, w tym 430 m² szczegółowo.

Odkryto 59 obiektów, w tym: 3 chaty i 2 obiekty gospodarcze (powierzchnie od 8,5 m² do 17 m²), 14 palenisk, 28 jam (w tym jedna przypuszczalnie o charakterze kultowym?), 11 dołków i skupisko przepalonych kamieni. W kilku wykopach natrafiono na resztki warstwy kulturowej. Materiał zabytkowy obejmuje: 3923 ułamki ceramiki ręcznie lepionej (w tym fragmenty kilku naczyń zasobowych), 189 ułamków cienkościennej ceramiki toczonej, 22 zabytki metalowe (nożyki, fragmenty 2 sierpa, zniszczoną fibulę żelazną, kawałki okuć i inne bliżej nieokreślone), przęśliki, polepę, obfity materiał kostny oraz fragmenty kamieni żarnowych. Na wyróżnienie zasługują fragmenty naczynia wiążanego z kultem płodności (dookolny pierścień z trzema miniaturowymi naczynkami), znalezione razem z zestawem małych czarek.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Ziemi Wieluńskiej.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Sieradzkim Roczniku Muzealnym”.

Badania będą kontynuowane.

Wąsosz, st. 9, gm. Złotów, woj. pilskie - patrz: wczesna epoka żelaza

WEKLICE st. 7, gm. Elbląg, woj. elbląskie, AZP 17-53/1

- cmentarzysko kultury wielbarskiej (okres wpływów rzymskich)

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez dr. hab. Jerzego Okulicza-Kozaryna (Instytut Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego) z udziałem prof. Łucji Okulicz-Kozaryn (Instytut Archeologii i Etnologii PAN) oraz dr. Przemysława Wielowiejskiego (Instytut Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego). W badaniach wzięło udział 12 studentów archeologii UW oraz ochotniczo mgr Marek Jagodziński i mgr Grzegorz Stasielowicz z Muzeum w Elblągu. Finansowane przez Komitet Badań